

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Бургас, 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова
Членове: Албена Янч. Зъбова Кочовска
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря МАРИНА Д. Д.
като разглежда докладваното от Кремена Ил. Лазарова Въззивно гражданско дело № 20212000500505 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба **вх.№ 264261/15.03.21г. на БОС от П. Г. Д.**, ЕГН: *****, чрез адв. А.С., с адрес на кантората: гр. Б., ул. „П.“ № **, партер, против решение № 19/25.02.21г., поправено с решение № 260361/29.04.2021г. и двете по гр.д.№ 1931/2019г. на БОС, в частта, с която е уважен предявеният от К. А. Г., ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ул. „А.“ № **, чрез адв. К. К., съдебен адрес: гр. Б., ул. „А. К.“ № **, ет. *, иск, като е осъдена солидарно с М. Ж. Т., ЕГН: *****, с адрес за призоваване: гр. М. Т., ул. „Б.“ № ** да заплати обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди в резултат на допуснато нарушение на законовите й задължения на помощник-нотариус, както следва: сумата от 49 000 евро - платена цена по договор за покупко-продажба на недвижим имот, извършен с нотариален акт № ***, т. *, рег. № ****, дело № ** от **. **. **** год. на нотариус Г. С. № *** на НК; сумата от 15653,16 лв. – мораторна лихва върху левовата равностойност на главницата от датата на извършване на плащането до датата на подаване на исковата молба – 05.12.2019 год.; сумата от 3874,93 лв. – разноски по сключване на договора с цитирания по-горе нот. акт; сумата от 632,90 лв. – мораторна лихва върху главницата за разноски от датата на плащането им до датата на подаване на исковата молба и сумата от 6045,70 лв. – присъдени съдебно-деловодни разноски на ищцата М. Д. по гр.д.№884/2018 год. по описа на БОС, ведно със законна лихва върху главниците от датата на подаване на исковата молба - 05.12.2019 год. до датата на окончателното им изплащане и

разноски по делото в размер на 8881 лв. Твърди, че постановеното решение не е правилно, понеже неправомерните й действия или бездействия в качеството й на помощник-нотариус сами по себе си не осъществяват всички елементи от фактическия състав на деликта по смисъла на чл.45 ЗЗД. Твърди липса на причинно-следствена връзка между извършената от нея заверка на пълномощно и твърдените от въззиваемия вреди. Оспорва изобщо претърпени вреди. Позовава се на следващо място на влязлото в сила определение № 2100/23.07.2020г. по гр.д.№ 1792/2018г. БОС за прекратяване на производството по предявения осъдителен иск на въззиваемия против И. К. и М. Д., поради отказ от иска. Заявява, че съдът не е коментирал част от въведените правозащитни възражения, както и че неправилно е ценил приложените доказателства. Също така заявява, че не е обсъдено въведеното от конституираното трето лице-помагач възражение за съпричиняване от страна на въззиваемия, като въвежда довод за заплащане на сумата по сделката в разрез с обема на упълномощаването. Оспорва приложеното пред настоящия съд извлечение от сметката на въззиваемия като преклудирано. Моли решението да бъде отменено и бъде постановено ново, с което искът бъде отхвърлен. Няма доказателствени искания. Моли за присъждане на разноски.

По делото е постъпила и втора въззивна жалба – **вх.№ 265932/20.04.2021г. на БОС от М. Ж. Т.**, ЕГН: *****, с адрес за призоваване: гр. М. Т., ул. “Б.” № **, чрез адв. Т. Д.-И., съдебен адрес: гр. Б., ул. “И. Б.” № **, против решение № 19/25.02.21г., поправено с решение № 260361/29.04.2021г. и двете по гр.д.№ 1931/2019г. на БОС, в частта, с която е уважен предявеният от К. А. Г., ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ул. “А.” № **, чрез адв. К. К., съдебен адрес: гр. Б., ул. “А. К.” № **, ет. *, иск, като е осъдена солидарно с П. Г. Д., ЕГН: *****, да заплати описаните по-горе суми. Излага подробни аргументи на първо място за неговата недопустимост и на следващо – за неправилност. Недопустимостта обосновава с крайния акт по гр.д.№ 1792/2018г. БОС и правните му последици, по-конкретно – зачитане на сила на присъдено нещо в случаите, в които това право е преюдициално по отношение на друго, твърдяно в друг процес право. Освен това, според въззивницата Т., отказът от него води до извод за липса на претърпяна вреда, която е основание за уважаване на настоящия иск. Твърди извършване на договора по н.а. № ***, т. *, рег. №****, дело № ** от **.**.**** год. на нотариус Г. С. № *** на НК в отклонение от правата по пълномощното, поради плащане на покупната цена по договора по банкова сметка на лице, различно от пълномощника и от продавача. Позовава се и на неправилност при определяне на размера на дължимото обезщетение. При всичко описано, моли атакуваното решение да бъде на първо място обезсилено, а в случай, че съдът приеме иска за допустим – да бъде отменено и постановено ново, с което бъде изцяло отхвърлен.

Горните въззивни жалби са оспорени от въззиваемия К. А. Г., ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ул. “А.” № **, чрез адв. К. К., съдебен адрес: гр. Б., ул. “А. К.” № **, ет. *. Счита постановените решения за правилни и съобразени с трайната съдебна практика. Моли за потвърждаването им. Моли за присъждане на разноски.

По делото е депозирана и частна въззивна жалба **вх.№ 267800/08.06.2021г. на БОС от**

М. Ж. Т., чрез адв. **Т. Д.-И.**, против определение № **260806/18.05.2021г. по гр.д.№ 1931/2019г. БОС**, с което съдът е постановил отказ за изменение на решение № **19/25.02.2021г.** по цитираното дело в частта по разноските. Твърди, че неправилно третото лице-помагач – „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, гр.София, не е осъдено да заплати на **Т.** дължимата държавна такса в размер на **4000лв.** Излага оплаквания. Моли горното определение да бъде отменено и молбата – удовлетворена. Ангажира доказателства за заплащане на таксата, макар и след постановяване на обжалваното определение.

Против тази частна въззивна жалба е постъпил отговор от конституираното в хода на производството пред БОС трето лице-помагач на ответника нотариус **М.Т.**, против което е предявен и регресен иск от нея за заплащане на застрахователно обезщетение по договор за задължителна застраховка „Професионална отговорност на нотариус“. Заявява, че жалбата не е основателна, понеже сумата не е била заплатена с предявяването на обратния иск, следователно не е дължима, без значение, че към депозиране на частната жалба е внесена. Моли за отхвърлянето ѝ, не ангажира доказателства.

Постъпила е и още една въззивна жалба – **вх.№ 271313/26.10.2021г. на БОС от М. Ж. Т.**, чрез адв. **Т. Д.-И.**, против **решение № 260534/17.09.2021г. по гр.д.№ 1931/2019г. БОС в частта, с която** съдът е отказал да поправи допуснатата, според въззивницата, очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № **19/25.02.2021г.** по делото, като постанови изплащане от страна на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД на застрахователната сума в полза на **М.Т.**, след като тя и **П.Д.** солидарно удовлетворят увреденото лице **К. А. Г.**, при условията на чл.9.7.2 от ОУ на застраховка „Професионална отговорност“ на Застрахователя – т.е. след изплащане на обезщетение на **Г.** Моли в тази част решението да бъде отменено, като вместо него бъде постановено „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД **да заплати на М.Т. и/или П.Д.** застрахователно обезщетение в размер на **100 000лв.** до лимита по договора за застраховка за едно събитие и размера на уважените иски срещу нотариуса и помощник-нотариуса, съобразно размера на платените от **М.Т.** и / или **П.Д.** суми, с които се удовлетворява изцяло или частично увреденото лице **К. А.Г.** Няма доказателствени искания.

Против тази въззивна жалба е депозиран само един отговор – от **П. Г. Д.** Твърди, че **решение № 260361/29.04.2021г. по гр.д.№ 1931/2019г. БОС е недопустимо**, т.като тя и нотариус **М.Т.** са солидарно отговорни по силата на закона и необходими другари по отношение на обратния иск и е следвало съдът служебно да я конституира като съищец по обратния иск и постановеното решение да бъде с еднакво съдържание и по отношение на нея. При изложеното, **моли за обезсилване** на постановеният акт и връщане на делото за разглеждане на този иск с нейно участие. Също не ангажира доказателства.

Жалбите са подадени в срока по чл.259 и чл.275 ГПК от легитимирани лица, против актове, подлежащи на съдебен контрол, пред функционално компетентния съд и са допустими.

Пред БОС са предявени обективно и субективно съединени иски с правно основание чл.73, ал.1 ЗННД, вр. с чл.40, ал.3 ЗННД, вр. с чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД и чл.30 ЗННД, вр. с чл.469 КЗ и чл.435 КЗ.

Съдът, като взе предвид приложените по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред БОС е образувано по искова молба от К. А. Г., чрез адв. К. К., против П. Д. и М.Т. Твърди, че на 26.04.2019 г. закупил недвижим имот с административен адрес: гр. Б., ул. "Д." № **, ет. *, ап. * за сумата от 49 000 евро. При изповядване на договора продавачът – М. Г. Д., била представлявана от пълномощник – Л. П. Й., легитимираща се с пълномощно, нотариално заверено от П.Д., изпълняваща функции на помощник-нотариус на нотариус М.Т., гр. М. Т. В деня на сключване на договора изплатил цената по посочена от пълномощника Й. банкова сметка в „М. б.“ О. к. В. и С. И., с титуляри И. К. и М. Д. С решение № 275/27.06.2019г. по гр.д.№ 884/2018г. на БОС – стр.16, съдът приел за установено по отношение на Г., че сделката, извършена с н.а. № ***, т. *, рег. № ****, д. № ** от **.**.**** г. на нотариус Г. С., гр. Б. е недействителна по отношение на М. Д., поради представянето на продавача от мним пълномощник. Приел е за установено по отношение на К. Г., че М. Д. е собственик на имота и го осъдил да предаде на Д. владението, както и да заплати разноските по делото в размер на 6 045.70лв.

При изложеното се позовава на причинен деликт от страна на помощник-нотариуса и на основание чл.73 и чл.40, ал.3 ЗННД претендира ангажиране на отговорността й, солидарно с отговорността на нотариус М. Т. гр. М. Т. Твърди, че в резултат от действията на помощник-нотариуса е претърпял вреди, като е намалено имуществото му със следните суми: сумата от 49 000лв., представляващи заплатената продажна цена на апартамента; сумата от 3 874.93лв. – разноски по сделката, от които местен данък за придобиване на недвижим имот – 2875.07лв., нотариална такса 902.02лв. и такса за вписване 97.84лв.; сумата от 6045.70лв.- присъдени съдебно-деловодни разноски на М. Д. по гр.д.№ 884/2018г. на БОС. Претендира, също така, заплащане на мораторна лихва в размер на 15 653.16лв. върху главницата от 49 000евро за периода 26.04.2018г. – 04.12.2019г.; мораторна лихва от 632.90лв.върху главницата от 3874.93лв., както и законните лихви върху главниците, считано от предявяване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумите. Ангажира доказателства. Моли за присъждане на разноски.

Въззивницата-ответница М.Т. оспорва исковата молба. Позовава се на разпоредбата на чл.73, ал.1 ЗННД, която ограничава отговорността на нотариуса и помощник-нотариуса до отговорност при допуснати нарушения на раздел II ЗННД и то в рамките на удостоверения материален интерес. Излага подробни възражения. Позовава се на обективни причини за неспазване в пълен обем на разпоредбата на чл.25, ал.3 ЗННД, именно – честа липса на интернет връзка и телефония, поради географските специфики на района на нотариалната кантора. Твърди извършване на проверка в „Национален регистър на българските лични документи“ и оспорва осъществяване на всички елементи на фактическия състав на деликта.

На следващо място се позовава на липса на вреда, доколкото пред БОС е било висящо гр.д.№ 1792/2018г. по описа на с.съд – стр.44, образувано по искова молба от К.Г. против И. К. и М. Д. – двете титулярки на сметката в „М. Б.“ О. К. В. С. И., приключило с отказ от

иска – определение № 2100/23.07.2020г. по с.дело, стр.128, което обстоятелство се тълкува от Т. като процесуална пречка за водене на настоящото производство. Позовава се на СПН на определението, с което въззиваемият се е отказал от претенциите си и счита, че по този начин той сам е отрекъл наличието на вземане, а намаляването на имуществото му е един от елементите на деликта в конкретния случай.

Позовава се и на съпричиняване от страна на Г., при положение, че съдът приеме наличие на деликт, изразяващо се в извършване на превод на покупната цена по банкова сметка, чийто титуляр не е пълномощникът Й. Ангажира доказателства, претендира разноси.

С отговора срещу исковата молба Т. е поискала привличане на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД - неин застраховател по договор за задължителна застраховка „Професионална отговорност на нотариус“, в качеството му на трето лице-помагач и е предявила против него регресен иск – при уважаване на иска по чл.73 , ал.1 ЗННД, да бъде осъден Застрахователят да ѝ изплати застрахователно обезщетение в размера на уважените против нея искове и в рамките на застрахователната сума от 100 000лв. Ангажира доказателства. Моли за присъждане на разноси.

По делото е депозиран и отговор от втората ответница – П.Д. с аналогични възражения на изложените в отговора на нотариус М.Т.

Фактическата обстановка по делото е подробно описана от окръжния съд и няма да бъде преповтаряна детайлно от настоящия, а ще бъдат отразени и обсъдени спорните факти и спорните изводи. Тук е мястото да се отбележи, че с постановяване на решението на Окръжен съд - Бургас е ангажирана отговорността на застрахователя „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД. дружеството е осъдено да заплати на нотариус М.Т. сумата от 100 000лв. застрахователно обезщетение, след като М.Т. удовлетвори увреденото лице К.Г. при условията на чл.9.7.2 от ОУ на Застрахователя. В тази част решението, поправено с решение № 260361/29.04.2021г. и двете по гр.д.№ 1931/2019г. на БОС, е влязло в сила.

Относно останалите спорни факти и изводи по делото, настоящият съд приема следното: Безспорно е, че въззивницата-ответница П. Д. е изпълнявала функции на помощник-нотариус на нотариус М.Т., с компетенции, уредени от чл.40 ЗННД и в този смисъл е черпила своите правомощия от тези на нотариуса, който, при причинена вреда, е солидарно отговорен с нея – чл.40, ал.3 ЗННД. Широко известно е в региона, че гр. М. Т., където се намира нотариалната кантора на въззивницата-ответница Т., има трайни проблеми с комуникациите и често липсва интернет-връзка, като доставчикът там е само един – „Виваком“ и често, освен интернет, няма и телефония, а повредите се отстраняват в по-продължителен период.

Безспорно е, че на **.**.**** г. неизвестно лице, представящо се като М. Г. Д., посетило кантората на нотариус М. Т., в която към този момент функции изпълнявала помощник-нотариусът П. Д. Лицето представило лична карта и било извършено официално удостоверяване на подписа на мнимата М. Д. върху пълномощно, даващо право на Л. П. Й.

за разпореждане с имота в гр. Б., ул. "Д." № **, ет. *, ап. *. Страните не спорят и съдът приема за установено, че към същия момент не е имало интернет-връзка и за да извърши проверка на личната карта на упълномощителката, помощник-нотариусът използвала личния си мобилен телефон и така извършила справка в масивите на МВР, но само относно валидността на представената ѝ лична карта – стр.47. Поради технически причини не могла да придобие визуална представа за регистрираната в НБД"Н" към МРРБ лична карта на М. Д. и като образец на лична карта, издавана през **** г., както било записано на представената и като снимка на титуляра. Въпреки това, Д. се уверила, че представената ѝ лична карта е редовна от външна страна и извършила заверката.

Първият спорен въпрос между страните е, дали е налице неизпълнение на разпоредбата на чл.25, ал.3 ЗННД и настоящият състав приема, че отговорът е положителен. Разпоредбата е императивна и задължава нотариуса, респ.помощник-нотариуса, безусловно, при всички нотариални удостоверявания във връзка с учредяване, промяна или прекратяване на права върху имот да направи справка в Националната база данни "Население", поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, както и в Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - "Национален регистър на българските лични документи", при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Законът не изключва задължителната проверка при липса на технически средства или при технически неизправности и това е предпоставено от основната функцията на нотариалното удостоверяване – доказателствената, посредством която да бъдат предотвратени споровете относно нотариално удостоверените обстоятелства и да се гарантира правната сигурност в гражданския оборот. С писменото си изявление нотариусът удостоверява обстоятелствата, включени в нотариалната му удостоверителна власт и създава документ със законна доказателствена сила. Държавата е овластила нотариуса със субективното публично право да удостоверява извършени пред него правни изявления, юридически факти и събития и така да стабилизира гражданските отношения.

С цел спазване на разпоредбата на чл.572, предл.II ГПК, а именно удостоверяване на личните изявления на явилите се пред него лица, Държавата е осигурила достъп на нотариусите до НБД"Н" към МРРБ и ги е задължила при всички нотариални удостоверявания във връзка с учредяване, промяна или прекратяване на права върху имот да направят справка за регистрираната в системата лична карта на участниците в нотариалното производство. Допуснатият пропуск от страна на помощник-нотариуса да извърши проверката сочи на пряко нарушение на закона и несъобразяване с цитираната норма на чл.25, ал.3 ЗННД при заверяване на подписа на явилото се лице, представило се за М. Д.

С официално завереното пълномощно упълномощената Л. Й. се легитимира като надлежен представител на собственицата на апартамент № * в гр. Б., ул. "Д." № **, ет. * и в това си качество е положила подпис за „продавач“ на цитирания по-горе н.акт на нотариус Г. С., изповядала покупко-продажбата.

Видно от същия н.акт, продажната цена била преведена от купувача Г. по посочена му от пълномощника на продавача сметка в „М. б.“ – О. К. В. С. И. с титуляри И. К. и М. Д.

В хода на производството са били въвеждани твърдения от въззивниците-ответници, че приложеното на стр. 12 платежно нареждане за кредитен превод в чуждестранна валута е дописано в частта относно името на М. Д., но доказателства не са приложени, затова оспорването не е сполучливо проведено. Сумата е намалила имуществото на Г. и в контекста на постановеното и влязло в сила решение № 275/27.06.2019г. по гр.д.№ 884/2018г. на БОС – стр.16, се налага убедителен извод за причинена вреда. Настоящият състав споделя извода на окръжния съд, че е налице пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразното действие на помощник-нотариуса, изразяващо се в нарушение на конкретна законова норма и настъпилата вреда за Г., понеже без наличието на пълномощното договорът за покупко-продажба на апартамента на Д. не би бил сключен, още повече, че при сключването му обичайна практика е нотариусът, изповядващ сделката, да провери за наличието на заверен подпис на упълномощителя при нотариуса, удостоверил подписа.

Вината по силата на закона се презюмира и въведените правозащитни възражения за липса на интернет и връзка с НБД“Н“ при МРРБ не оборват законовата презюмпция, понеже при невъзможност да се увери в самоличността на явилия се молител, нотариусът не е задължен да извърши заверката.

Както бе изложено по-горе, въззивниците-ответници са се позовали на наличие на процесуална пречка за разглеждане по същество на настоящия спор, а именно – влязлото в сила определение № 2100/23.07.2020г. по гр.дело № 1792/2018г. на БОС, стр.128, за прекратяване на производството по заведения осъдителен иск на К.Г. против И. К. и М. Д. за солидарно заплащане на сумата от 49 000евро, представляваща продажната цена на апартамента, заплатена на отпаднало основание, за осъждане на М. Д. да му заплати сумата от 65 000лв., представляваща сумата, с която се е увеличила стойността на имота, след извършените от него подобрения, както и сумата от 3 874.93лв., представляваща разности по сделката за покупко-продажба. Твърди се, че с изявлението си за отказ от иска, Г. е отрекъл вземането си, че определението по своите правни последици се приравнява на влязло в сила съдебно решение и обосновава недопустимост на иска. В случай, че това не се възприеме, въвеждат аргумент за липса на един от елементите на деликта – вредата.

Въведените по-горе аргументи не са основателни, доколкото при вреда, причинена от няколко лица, увреденото лице има право да избере срещу кого да претендира защита и по какъв начин да търси обезвреда за щетите. В тази връзка съдът се позовава на Решение № 105 от 6.07.2017 г. на ВКС по гр. д. № 2604/2016 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията М. Г. Освен това пределите на силата на съдебното решение са посочени в разпоредбата на чл.298 ГПК и „Решението влиза в сила само между същите страни, за същото искане и на същото основание“ и „Влязлото в сила решение има действие и за наследниците на страните, както и за техните правопреемници“. Между страните по настоящото дело и страните по гр.дело № 1792/2018г. на БОС липсва пълна идентичност, само ищецът е едно и също лице, но това е пречка за приложение на разпоредбата на чл.298, ал.1 ГПК. Ето защо искът е допустим и извод за липса на вреда, изразяваща се в обедняване на Г., не може да бъде направен.

Въззивниците-ответници са въвели и друго възражение – за съпричиняване от страна на Г. на вредоносния резултат, поради превеждане на продажната цена по сметка с титуляр, различен от пълномощника Л. Й. Съдът, след като подробно се запозна с приложеното пълномощно, установи следното: Съгласно удостовереното в него изявление на мнимата собственица, на пълномощника е предоставена представителна власт за разпореждане от името и за сметка на собственицата с продажната цена, като я получи, включително и ако цената се заплаща по банков път или на каса в банка или по служебно открита от банката сметка, от която бъдещият купувач получава заем, както и да се разпорежда със сумата по така откритата банкова сметка, включително да ликвидира сметката. От вписаното на стр. 2 изявление на нотариус Г. С., гр. Б. в н.а. № ***, т. *, рег.№ ****, д. № ** от **.**.**** г. на същия нотариус, се установява, че нотариусът се е уверил, че купувачът е изплатил продажната цена изцяло, по посочена от пълномощника на продавача сметка в „М. б.“ О. К. В. С. И. Посочването на банкова сметка с титуляри, различни от пълномощника, е в рамките на предоставеното право по пълномощното за разпореждане със сумата на продажната цена. Ето защо възражението за съпричиняване не е основателно.

Всичко изложено дотук обосновава извод за основателност на предявения иск против солидарно отговорните по силата на чл.40, ал.3 ЗННД М. Т. и П. Д. до размера на удостоверения материален интерес по сделката – 49 000 евро, ведно със законната лихва, считано от датата на деликта (чл.84, ал.3 ЗЗД) - 26.04.2018 г. до окончателното изплащане на сумата. Изтеклата до завеждане на исковата молба лихва за забава е индивидуализирана като сума и претендирана с исковата молба и възлиза на 15 653.16лв. Определена от съда по правилото на чл.162 ГПК претенцията се явява основателна и следва да бъде уважена, като в полза на увреденото лице бъде присъдена и законната лихва върху главницата от 49 000 евро, считано от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане.

Що се отнася до останалите суми, включени в исковата молба – за разноси по водени дела и заплатен данък за придобиване на недвижимия имот и нотариални такси и др. – в тази част искът не е основателен, понеже разпоредбата на чл.73, ал.1 ЗННД посочва обема на отговорност на нотариуса и помощник-нотариуса и е императивна.

Относно постъпилата частна въззивна жалба вх.№ 267800/08.06.2021г. на БОС от М. Ж. Т., чрез адв. Т. Д.-И., против определение № 260806/18.05.2021г. по гр.д.№ 1931/2019г. БОС: жалбата е основателна. Видно от приложената пред настоящата инстанция вносна бележка, сумата на дължимата д.такса по предявения осъдителен иск против третото лице-помагач на въззивницата-ответница Т. е заплатена, искът против „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД е уважен изцяло и по правилото на чл.78, ал.1 ГПК се дължи от ответника – т.е. от застрахователя.

По постъпилата въззивна жалба вх.№ 271313/26.10.2021г. на БОС от М. Ж. Т., чрез адв. Т. Д.-И., против решение № 260534/17.09.2021г. по гр.д.№ 1931/2019г. БОС в частта, с която съдът е отказал да поправи допуснатата, според въззивницата, очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 19/25.02.2021г. по делото, като постанови изплащане от страна на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД на застрахователната сума в полза на М. Т., след като

тя и П. Д. солидарно удовлетворяват увреденото лице К. А. Г., при условията на чл.9.7.2 от ОУ на застраховка „Професионална отговорност“ на Застрахователя – т.е. след изплащане на обезщетение на Г., както и по частта от въззивната жалба на П.Д., засягаща регресната отговорност на третото лице-помагач на нотариус М.Т., съдът приема следното:

Видно от приложената на стр.50 застрахователна полица № 210717021000018/30.11.2017г. и анекс № 1/15.12.2017г. към нея – стр.51 нотариус М.Т. е застраховала своята професионална отговорност, както и тази на помощник-нотариус П. Д. при „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД. Безспорно е, че деликтът е извършен в срока на договора, а също и че помощник-нотариусът е бенефициент по този договор. Следователно, както Т., така и Д. са материално-правно легитимирани да претендират от застрахователя изпълнение, а Т. може да търси изпълнение, както в своя полза, така и в полза на третото лице – П. Д. Видно от депозираната от М.Т. искова молба по регресния иск, петитумът е: при уважаване на предявения против нея главни искове и до размера, до който са уважени, да ѝ бъде изплатено застрахователно обезщетение в рамките на застрахователната сума от 100 000лв., съобразно сключения договор. С постановеното решение съдът е удовлетворил изцяло иска на нотариуса така, както е предявен и настоящият състав споделя изцяло извода, че в тази част в решението не е допусната очевидна фактическа грешка и правилно окръжният съд е отказал да го измени.

Помощник-нотариус П. Д. не е насочила регресен иск против застрахователя, затова макар и да е солидарно отговорна, наред с нотариус М. Т., тази солидарност е в правоотношението с увреденото лице - Постановление № 17 от 18.XI.1963 г., Пленум на ВС, т.5. Ето защо, в случай, че желае да се ползва от застраховката, тя следва да предяви самостоятелно иск против застрахователя, което не е сторено. Затова БАС приема, че неоснователно се оплаква, че не е служебно конституирана като съищец на М. Т. по предявения от Т. регресен иск против „ДЗИ – Общо Застраховане“ ЕАД.

Това не е сторено в настоящото производство, ето защо се налага заключение за правилност на обжалваното решение.

Относно разноските: С оглед изхода от спора, при интерес в размер на 122 024.36лв. и уважена част от иска в размер на 111 488.83лв. и отхвърлена част от 10 535.53лв., разноските следва да бъдат разпределени по следния начин:

В полза на К. Г. се следват за първата инстанция 8 114.21лв., а за втората – 2 740.98лв. С първоинстанционното решение е присъдена сума в размер на 8 881лв., платима солидарно, което не е правилно, понеже отговорността за разноските по делото е разделна, затова, след коригиране на горното, пред БАС ще бъде присъден остатъкът от 1974.19лв. или кръгло – 1974лв., платим разделно от М.Т. и П. Д.

В полза на М.Т. се следва сума в размер на 210.71лв. – кръгло 211лв. разноски за тази инстанция.

В полза на П. Д. се следва сума в размер на 328.09лв. за първата инстанция, съобразно заплатения адвокатски хонорар от 3 800лв. и сума в размер на 452.50лв. за настоящата

инстанция или общо 780.68лв. – кръгло 781 лв.

Мотивиран от изложеното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 19/25.02.21г., поправено с решение № 260361/29.04.2021г. и двете по гр.д.№ 1931/2019г. на БОС, **в частта**, с която е **уважен** предявеният от **К. А. Г.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ул. “А.” № **, чрез адв. К. К., съдебен адрес: гр. Б., ул. “А. К.” № **, ет. * **осъдителен иск** против **П. Г. Д.**, ЕГН: ***** и **М. Ж. Т.**, ЕГН: *****, с адрес за призоваване: гр. М. Т., ул. “Б.” № ** за солидарно заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, както следва: за сумата от **3874.93лв.** – разноски по сключване договор за покупко-продажба на недвижим имот, извършен с нот. акт № ***, т. *, рег. №****, дело № ** от **.*.**** год. на нотариус Г. С. № *** на НК; сумата от **632,90 лв.** – мораторна лихва върху главницата от 3874.93лв. за периода от датата на плащането им до датата на подаване на исковата молба и сумата от **6045.70лв.** – присъдени съдебно-деловодни разноски на ищцата М. Д. по гр.д.№884/2018 год. по описа на БОС, също и **в частта**, с която е присъдена законна лихва върху горните главници от датата на подаване на исковата молба - 05.12.2019г., до датата на окончателното им изплащане и вместо него **ПОСТАНОВИ:**

ОТХВЪРЛЯ иска на **К. А. Г.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ул. “А.” № **, чрез адв. К. К., съдебен адрес: гр. Б., ул. “А. К.” № **, ет. * против **П. Г. Д.**, ЕГН: ***** и **М. Ж. Т.**, ЕГН: *****, с адрес за призоваване: гр. М. Т., ул. “Б.” № ** в горните части.

ОТМЕНЯ определение № 260806/18.05.2021г. по гр.д.№ 1931/2019г. БОС, с което е отказано да бъде изменено решение № 19/25.02.21г., поправено с решение № 260361/29.04.2021г. и двете по гр.д.№ 1931/2019г. на БОС, досежно разноските по предявения от М.Т. против „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД регресен иск и вместо него **ПОСТАНОВИ:**

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407, със съдебен адрес: гр.Бургас, бул. “С. С.” № **, да заплати на **М. Ж. Т.**, ЕГН: *****, с адрес за призоваване: гр. М. Т., ул. “Б.” № ** направените разноски по делото по предявения регресен иск против дружеството в размер на **4000лв.**

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260534/17.09.2021г. по гр.д.№ 1931/2019г. БОС в обжалваната част.

ОТМЕНЯ решение № 19/25.02.21г., поправено с решение № 260361/29.04.2021г. и двете по гр.д.№ 1931/2019г. на БОС **в частта**, с която разноските от 8881лв. по делото за първата инстанция са присъдени в полза на **К. Г. Г. солидарно.**

ПОТВЪРЖДАВА решение № 19/25.02.21г., поправено с решение № 260361/29.04.2021г. и двете по гр.д.№ 1931/2019г. на БОС в останалите обжалвани части.

ОСЪЖДА **П. Г. Д.**, ЕГН: ***** и **М. Ж. Т.**, ЕГН: *****, втората с адрес за

призоваване: гр. М. Т., ул. "Б." № ** да заплатят **разделно** на **К. А. Г.** сумата от **1974лв.** допълнително за извършени пред БАС разноси.

ОСЪЖДА К. А. Г., ЕГН: *****, с адрес: гр. Бургас, ул. "А." № ** да заплати на **П. Г. Д.**, ЕГН: ***** разноси за двете инстанции в размер на **781 лв.**

ОСЪЖДА К. А. Г., ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ул. "А." № ** да заплати на **М. Ж. Т.**, ЕГН: *****, с адрес за призоваване: гр. М. Т., ул. "Б." № ** разноси за настоящата инстанция в размер на **211 лв.**

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на М. Ж. Т. - „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407, със съдебен адрес: гр. Б., бул. "С. С." № **.

Решението подлежи на касационно обжалване в 1-месечен срок от връчване на препис от него на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____